

K E N D E L S E

afsagt af Konkurrenceankenævnet den 30. maj 2023 i sag nr. KL-2-2023

NDI Group A/S
(advokat Sune Troels Poulsen)

og

Euromaster Danmark A/S
(advokat Michael Klöcker)

mod

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
(chefkonsulent Lotte Bredahl Fogh)

Resumé af afgørelsen

NDI Group A/S og Euromaster Danmark A/S har påklaget Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 23. januar 2023 om, at fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, ikke er overskredet, og at fusionen mellem NDI Group A/S og Euromaster Danmark A/S dermed ikke er at betragte som automatisk godkendt i henhold til konkurrencelovens § 12 d, stk. 6. NDI Group og Euromaster Danmark fremsendte endelig fusionsanmeldelse til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fredag den 11. november 2022, kl. 19.18. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen meddelte fredag den 25. november 2022, at anmeldelsen var fuldstændig at regne fra mandag den 14. november 2022, og at afgørelse om godkendelse eller beslutning om særskilt undersøgelse således skulle træffes senest mandag den 19. december 2022. Den 19. december 2022 meddelte Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, at der var truffet beslutning om særskilt undersøgelse. NDI Group og Euromaster Danmark meddelte den 23. december 2022, at de anså meddelelsen om særskilt undersøgelse for meddelt 26 hverdage efter modtagelsen af fuldstændig fusionsanmeldelse, og at de derfor anså fusionen for godkendt efter konkurrencelovens § 12 d, stk. 6.

NDI Group og Euromaster Danmark klagede den 6. marts 2023 over Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 23. januar 2023 til Konkurrenceankenævnet.

Konkurrenceankenævnet har stadfæstet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse.

Påstande

NDI Group A/S og Euromaster Danmark A/S har nedlagt påstand om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 23. januar 2023 ophæves, hvorefter NDI Group A/S' overtagelse af Euromaster Danmark A/S må betragtes som automatisk godkendt, jf. konkurrencelovens § 12 d, stk. 6.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har nedlagt påstand om, at afgørelsen af 23. januar 2023 om, at fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, ikke er overskredet, og at fusionen mellem NDI Group A/S og Euromaster Danmark A/S dermed ikke er at betragte som automatisk godkendt i henhold til konkurrencelovens § 12 d, stk. 6, stadfæstes, subsidiært at en overskridelse af fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, ikke i det konkrete tilfælde kan føre til, at fusionen mellem NDI Group A/S og Euromaster Danmark A/S er at anse for automatisk godkendt i henhold til konkurrencelovens § 12 d, stk. 6.

Den påklagede afgørelse

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen traf den 23. januar 2023 følgende afgørelse:

”3. Afgørelse:

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastholder, at fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, ikke er udløbet, inden styrelsen meddelte beslutningen om en særskilt undersøgelse af fusionen, og at fusionen derfor ikke er automatisk godkendt efter konkurrencelovens § 12 d, stk. 6.

Parterne sendte deres anmeldelse til styrelsen fredag den 11. november 2022, kl. 19.18.

Det er styrelsens vurdering, at når parterne først sendte deres anmeldelse fredag efter kontortids ophør, så følger det af konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, med forarbejder m.v., at der først foreligger en fuldstændig anmeldelse fra parterne om mandagen.

Det er for det første styrelsens vurdering, at denne vurdering af fristerne for styrelsens sagsbehandling har hjemmel i konkurrenceloven med tilhørende bekendtgørelser.

Konkurrencelovens § 12 d, stk. 1-4, fastlægger de frister, der gælder for styrelsens behandling af en anmeldt fusion. Det fremgår af § 12 d, stk. 1, (og tillige af § 4 i anmeldelsesbekendtgørelsen), at fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, for styrelsens sagsbehandling beregnes fra det tidspunkt, hvor styrelsen vurderer, at styrelsen har modtaget en fuldstændig anmeldelse, jf. nærmere afsnit 2.1. og 2.2. ovenfor.

Det fremgår samtidig af forarbejderne til § 12 d, jf. FT 1999-2000, tillæg A, s 6827, v.sp., at tidsfristerne skal beregnes efter en ”analog anvendelse” af pkt. 211-213 i Justitsministeriets vejledning nr. 11740 af 4. december 1986 om forvaltningsloven. Det fremgår af Justitsministeriets vejledning, pkt. 212 – som vedrører beregning af klagefrister for borgere og ikke frister for myndigheders sagsbehandling – at en klagefrist udløber ”ved kontortids ophør”, jf. nærmere afsnit 2.1. ovenfor.

Det er derfor styrelsens vurdering, at det er forudsat i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, med forarbejder, at en anmeldelse anses for modtaget på en hverdag, hvis styrelsen har modtaget anmeldelsen inden kontortids ophør, konkret kl. 16. Hvis en fuldstændig anmeldelse modtages efter kontortids ophør, konkret kl. 16, anses den for modtaget den førstkommande hverdag herefter.

Det skal for det andet fremhæves, at det er forudsat i § 4, stk. 1, i anmeldelsesbekendtgørelsen, at styrelsen skal gøre parterne opmærksom på, (i) fra hvilken dato styrelsen har vurderet, at anmeldelsen kan anses for fuldstændig, og (ii) dermed også fristerne for styrelsens sagsbehandling.

Parterne har i overensstemmelse hermed fået konkret orientering om, (i) fra hvilken dato styrelsen har vurderet, at anmeldelsen kunne anses for fuldstændig, og (ii) dermed også om fristerne for styrelsens sagsbehandling, jf. styrelsens brev af 25. november 2022.

Parterne er således i overensstemmelse med § 4, stk. 1, i anmeldelsesbekendtgørelsen orienteret om styrelsens konkrete vurdering af fristernes start og sluttidspunkt, jf. afsnit 2.2. ovenfor.

Det skal for det tredje fremhæves, at denne konkrete vurdering af fristerne i § 12 d, stk. 1, også er i overensstemmelse med indholdet af styrelsens generelle vejledninger.

Det er således også forudsat i styrelsens generelle vejledning om fusionsanmeldelser og -gebyrer, at oplysninger, som modtages efter kl. 16 – efter kontortids ophør – anses for modtaget på den førstkommande hverdag herefter. Det fremgår således, at ”Oplysninger modtaget på hverdage efter kl. 16.00 eller på dage, der ikke er hverdage, anses for modtaget på den førstkommande hverdag herefter.” Det har fremgået af såvel styrelsens nuværende vejledning fra 2020 og den tidligere vejledning fra 2013, jf. i øvrigt afsnit 2.2. ovenfor.

I øvrigt bemærkes, at denne vurdering af fristen i § 12 d, stk. 1, derfor også er den, som styrelsen har anvendt i praksis.

Det er for det fjerde uden betydning, at der efterfølgende er indført regler om digital kommunikation. Det forhold, at det følger af konkurrencelovens § 15, stk. 3, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten, ændrer ikke på de særskilte frister for styrelsens sagsbehandling i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1. Det fremgår da

også udtrykkeligt af forarbejderne til konkurrencelovens § 15 b, at ”for så vidt angår frister, herunder klagefrister, tilsigter lovforslaget ikke at ændre på de gældende principper for beregning af frister”, jf. afsnit 2.3.1.

Det forhold, at Justitsministeriets efterfølgende har udsendt en vejledning 9533 af 26. juni 2018 om beregning af klagefrister, ændrer heller ikke herpå. Denne efterfølgende vejledning finder ikke uden videre anvendelse i forhold til fristerne for styrelsens sagsbehandling i § 12 d, stk. 1, og det er i øvrigt også udtrykkeligt forudsat i vejledning 9533, at særlovgivningen kan ”indeholde særlige regler for beregning af klagefrister mv.”, herunder f.eks. ”en klagefrists begyndelsestidspunkt.”, jf. i øvrigt afsnit 2.3.2.

Det er for det femte styrelsens vurdering, at det forhold, at der er en anden frist i § 12, stk. 5, for, hvornår parterne senest kan afgive tilsagn i fase II, ikke fører til en anden vurdering.

Fristen i § 12 d, stk. 5, adskiller sig således fra fristerne i § 12 d, stk. 1-4, fordi der er tale om en frist for, hvornår parterne senest kan afgive tilsagn i fase II-perioden, hvor det i øvrigt samtidig er forudsat, at der er sket en forlængelse af fristerne i stk. 3 eller stk. 4. Det fremgår således af forarbejderne, at ”den foreslåede bestemmelse indebærer, at det ikke er muligt at afgive nye eller reviderede tilsagn efter udløbet af fristen på 90 hverdage, selvom fristen konkret er blevet forlænget efter jf. § 12 d, stk. 3, [...] eller [...] § 12 d, stk. 4, og dermed først udløber eksempelvis 110 eller 130 hverdage efter beslutningen om at indlede den særskilte undersøgelse af den anmeldte fusion”. Der er dermed tale om en anden type frister end de frister, der gælder for styrelsens sagsbehandling i § 12 d, stk. 1.

Det forhold, at der i 2017 blev foretaget ændringer af § 12 d, stk. 5, ændrer således ikke på, hvordan fristerne i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, skal beregnes. Det fremgår af forarbejderne til denne bestemmelse, at ”i overensstemmelse med den gældende § 15 b, stk. 3, skal tilsagn, der sendes via digital kommunikation eller via anden kommunikationsform, anses for at være kommet frem til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, når meddelelsen er tilgængelig for styrelsen”, og at ”det er døgnet, der er skæringstidspunktet” for, hvilken dag en meddelelse anses for modtaget. Disse bemærkninger vedrører imidlertid alene fristen for parternes afgivelse af tilsagn i fase II i stk. 5. De vedrører ikke fristerne for styrelsens sagsbehandling i stk. 1, jf. afsnit 2.4.

Styrelsen finder på ovennævnte baggrund ikke, at fristen i § 12 d, stk. 1, er overskredet, og dermed heller ikke, at fusionen er automatisk godkendt efter § 12 d, stk. 6. Som parterne er bekendt med, har styrelsen derfor fortsat behandlingen af fusionssagen, jf. den fremsendte meddelelse om betænkeligheder af den 20. december 2022, styrelsens efterfølgende drøftelser heraf med parterne den 13. januar 2023 samt løbende telefoniske drøftelser med parterne.”

Sagens faktiske omstændigheder

NDI Group A/S og Euromaster Danmark A/S (herefter ”fusionsparterne”) indsendte den 29. marts 2022 første fusionsanmeldelsesudkast til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Efter fremsendelse af fusionsanmeldelsesudkastet var der omfattende korrespondance mellem fusionsparterne og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vedrørende den påtænkte fusion.

Fusionsparterne indsendte endelig anmeldelse fredag den 11. november 2022, kl. 19.18. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bekræftede modtagelsen den 14. november 2022 og oplyste, at fusionsparterne senest den 28. november 2022 ville modtage besked om, hvorvidt anmeldelsen var fuldstændig, jf. § 4, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 690 af 25. maj 2020 om anmeldelse af fusioner.

Den 25. november 2022 meddelte Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fusionsparterne, at anmeldelsen var fuldstændig at regne fra den 14. november 2022, og at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen således skulle træffe afgørelse om at godkende fusionen eller beslutning om særskilt undersøgelse, jf. konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, senest den 19. december 2022.

Den 19. december 2022 meddelte Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, at der var truffet afgørelse om særskilt undersøgelse, og at vurderingen af fusionen overgik til fase II. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fremsendte herefter meddelelse om betænkeligheder til fusionsparterne den 20. december 2022.

Fusionsparterne meddelte den 23. december 2022 Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, at de anså meddelelsen om særskilt undersøgelse for meddelt 26 hverdage efter styrelsens modtagelse af fuldstændig fusionsanmeldelse, og at fusionsparterne derfor anså fusionen for godkendt efter konkurrencelovens § 12 d, stk. 6.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen meddelte den 9. januar 2023 fusionsparterne, at styrelsen anså meddelelsen om særskilt undersøgelse meddelt 25 hverdage efter fuldstændig anmeldelse, hvorfor fusionen efter styrelsens opfattelse ikke var godkendt. Den 23. januar 2023 traf Konkurrence- og Forbrugerstyrelse afgørelse om, at fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, ikke var overskredet, og at fusionen mellem NDI Group og Euromaster Danmark dermed ikke var at betragte som automatisk godkendt i henhold til konkurrencelovens § 12 d, stk. 6.

Fusionsparterne indbragte Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse for Konkurrenceankenævnet ved klageskrift af 6. marts 2023.

Retsgrundlag

Konkurrencelovens §§ 12 d, 15 b og 19

Konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, 2 og 6, har følgende ordlyd:

”Senest 25 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse, jf. dog § 12 h, stk. 5, 3. pkt., træffes beslutning om, hvorvidt fusionen kan godkendes, herunder om fusionen kan godkendes efter en forenklet sagsbehandling. Fristen i 1. pkt. kan forlænges til 35 hverdage, hvis en eller flere af de deltagende virksomheder afgiver tilsagn, herunder reviderede tilsagn. Inden for fristen i 1. eller 2. pkt. kan der træffes beslutning om en særskilt undersøgelse af fusionen.

Stk. 2. Indledes en særskilt undersøgelse af en fusion, jf. stk. 1, 3. pkt., træffes beslutning om godkendelse af eller forbud mod fusionen senest 90 hverdage fra beslutningen om at indlede en særskilt undersøgelse.

...

Stk. 6. Er der ikke truffet afgørelse inden for de frister, der følger af stk. 1-4, betragtes dette som en afgørelse om godkendelse af fusionen, jf. dog stk. 7-9.”

Konkurrencelovens § 12 d blev indført ved lov nr. 416 af 31. maj 2000 om ændring af konkurrenceloven.

Ved indførelsen i 2000 fandtes bestemmelsen om ”automatisk” godkendelse af fusioner, der svarer til § 12 d, stk. 6, i § 12 d, stk. 3.

Af forarbejdernes almindelige bemærkninger fremgår bl.a. (Folketingstidende 1999-00, tillæg A, lovforslag nr. L 242, s. 6805):

”Formålet med fusionskontrol er imidlertid ikke i sig selv at hindre sammenslutninger af virksomheder. Formålet er derimod at sikre, at fusionerne tilrettelægges på en sådan måde, at de fordele for de fusionerende virksomheder, der f.eks. kan ligge i en større styrke på eksportmarkederne, ikke betales af de danske forbrugere i form af højere priser eller af mindre konkurrenter, som risikerer at blive presset ud af markedet. Dette kan ske ved at knytte vilkår eller udstede påbud til en godkendelse af en fusion.

...

På denne baggrund foreslås det, at der indføres dansk fusionskontrol baseret på relativt høje omsætningsgrænser for de deltagende virksomheder. Herved sikres, at kun de mest betydende fusioner skal kontrolleres. Sagerne skal af hensyn til virksomhederne behandles inden for en

kort tidsfrist. Det foreslås endvidere, at ankeinstansen i fusionssager ikke – som i de fleste andre lande – bliver ministeren, men Konkurrenceankenævnet, der efter den gældende lov er ankeinstans for Konkurrencerådets afgørelser.”

Af bemærkningerne til bestemmelsen i § 12 d fremgår bl.a. (Folketingstidende 1999-00, tillæg A, lovforslag nr. L 242, s. 6827):

”Bestemmelsen i § 12 d fastlægger de frister, der gælder for Konkurrencerådets behandling af en anmeldt fusion.

Behandlingen af en anmeldelse kan ske i to faser.

Første fase kan maksimalt vare fire uger fra, at Konkurrencestyrelsen har modtaget en fuldstændig anmeldelse.

Anden fase kan maksimalt vare tre måneder fra, at Konkurrencestyrelsen har modtaget en fuldstændig anmeldelse.

Såvel fristen for første som anden fase kan undtagelsesvis afbrydes efter stk. 3.

Den faseopdelte sagsbehandling muliggør dels en hurtig godkendelse af en fusion m.v., der er uproblematisk i konkurrenceretlig forstand, dels en indgående behandling af en anmeldt fusion, hvor der er tvivl om, hvorvidt denne kan godkendes. Fristerne har samtidig til følge, at de deltagende virksomheder i en fusion på forhånd har mulighed for at beregne, hvornår Konkurrencerådets behandling af en anmeldelse af en fusion senest er tilendebragt.

Europa-Kommissionen benytter sig også af en faseopdelt sagsbehandling, idet der i fusionskontrollforordningen i artikel 10, stk. 1 og 3, er fastsat frister for Europa-Kommissionens behandling af en anmeldelse af en fusion i henholdsvis første og anden fase. Sagsbehandlingstiden udgør som udgangspunkt maksimalt en måned under den første fase, medmindre de deltagende virksomheder afgiver tilsagn, i hvilket tilfælde behandlingen kan udstrækkes til seks uger fra anmeldelsen. Under den anden fase udgør sagsbehandlingen som udgangspunkt maksimalt fire måneder fra indledningen af en særskilt undersøgelse.

I forhold til de i fusionskontrollforordningen indeholdte frister vil Konkurrencerådets sagsbehandling være kortere end Europa-Kommissionens.

Ved beregningen af fristens længde vil fristen udløbe den samme uge- eller månedsdag, som anmeldelsen er kommet frem til Konkurrencestyrelsen, det fastsatte antal uger eller måneder senere. Der henvises i øvrigt til Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven fra 1986, punkt 211-213, hvor de for forvaltningsmyndigheder gældende regler for beregning af klagefrister m.v. er kodificeret. Disse regler vil finde analog anvendelse på beregningen af fristerne i § 12 d.

Stk. 1

I medfør af bestemmelsen skal Konkurrencerådet enten træffe beslutning om godkendelse af en fusion eller beslutning om indledning af særskilt undersøgelse heraf senest fire uger efter, at Konkurrencestyrelsen har modtaget en fuldstændig anmeldelse, jf. § 12 b, stk. 1.

Hvad angår en henvisning af en sag fra Europa-Kommissionen, jf. § 12, stk. 5, regnes fristen ligeledes fra det tidspunkt, hvor Konkurrencestyrelsen modtager en fuldstændig anmeldelse.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvornår en anmeldelse er fuldstændig, henvises der til § 12 b, stk. 3, hvorefter erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om anmeldelse af fusioner, herunder om brug af særlige anmeldelsesskemaer.

Som anført under de indledende bestemmelser til § 12 d, angiver bestemmelsen således en sagsbehandling opdelt i faser.

I første fase har Konkurrencerådet kun mulighed for at godkende en anmeldt fusion, mens et forbud herimod kræver en særskilt undersøgelse, jf. § 12 d, stk. 2.

Det må forventes, at den overvejende del af de anmeldte fusioner vil blive godkendt allerede i den første fase.

I anden fase indledes den såkaldte særskilte undersøgelse af en anmeldt fusion. Udtrykket »særskilt undersøgelse« tjener alene til at afgrænse den første fase over for den anden fase. Man kan således ikke deraf udlede, at der ikke foretages en grundig undersøgelse af en anmeldt fusion allerede i løbet af den første fase. Imidlertid vil visse anmeldte fusioner kræve yderligere behandling, der ikke kan afsluttes inden for den første fase. Herved sikres det, at de deltagende virksomheder i en anmeldt fusion senest fire uger efter anmeldelsen opnår enten en godkendelse eller en beslutning om, at en særskilt undersøgelse er påkrævet.”

Ved lov nr. 495 af 12. maj 2010 blev konkurrencelovens § 12 d ændret, idet fristerne blev forlænget, ligesom bestemmelsen om ”automatisk” godkendelse af fusioner blev flyttet fra stk. 3 til stk. 5. Af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår bl.a. (Folketingstidende 2009-10, tillæg A, lovforslag nr. L 109, s. 7):

”2.3.5. Tidsfrister for afgørelse af fusionssager

Når der foreligger en fuldstændig anmeldelse af en fusion, har Konkurrencerådet efter den gældende lov fire uger (den såkaldte fase I) til enten at godkende fusionen eller træffe beslutning om at indlede en særskilt undersøgelse af fusionen. Hvis Konkurrencerådet træffer beslutning om at indlede en særskilt undersøgelse af fusionen (den såkaldte fase II), skal rådet senest tre måneder efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse træffe afgørelse om, hvorvidt fusionen skal godkendes, evt. med vilkår m.v., eller forbydes.

Danmark er et af de lande i EU, der har de korteste tidsfrister for behandling af fusioner. I praksis betyder de korte danske tidsfrister, at det kan være vanskeligt for konkurrencemyndigheden at tilrettelægge sagsbehandlingen af komplekse eller problematiske fusioner på en hensigtsmæssig måde

For at sikre, at der er den fornødne tid til at behandle en anmeldt fusion, foreslås det at forlænge tidsfristerne, således at fristen i fase I bliver på 25 hverdage fra en fuldstændig anmeldelse, og fristen i fase II bliver på 90 hverdage fra det tidspunkt, hvor der træffes beslutning om at indlede en særskilt undersøgelse af fusionen. Endvidere foreslås det, at der indføres mulighed for i særlige situationer at forlænge fristen i fase II enten efter de anmeldende virksomheders anmodning eller efter beslutning fra Konkurrencerådet med de anmeldende virksomheders samtykke. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8.”

Bemærkningerne til ændringen af konkurrencelovens § 12 d lyder bl.a. (Folketingstidende 2009-10, tillæg A, lovforslag nr. L 109, s. 17 ff.):

”Til nr. 8 (konkurrencelovens § 12 d)

Med ændringen af § 12 d foreslås indført nye tidsfrister for behandlingen af anmeldte fusioner. Med de nye frister vil Konkurrencerådet få længere tid – særligt i fase II – til at undersøge, hvilke virkninger en anmeldt fusion vil få for den fremtidige konkurrence. De foreslåede ændringer er i overensstemmelse med fusionsudvalgets anbefalinger.

...

Første fase (herefter fase I) kan maksimalt vare 25 hverdage, og regnes fra Konkurrencestyrelsens modtagelse af en fuldstændig anmeldelse. Efter de gældende regler er fristen i fase I på fire uger. Den nye frist på 25 hverdage svarer til ca. fem uger, hvorved forslaget vil indebære, at fristen i fase I forlænges ca. en uge.

...

Ud over nye frister for behandling af fusionssager foreslås der også indført to muligheder for forlængelse af fristerne i situationer, hvor virksomhederne enten foreslår nye eller reviderede tilsagn sent i forløbet eller, hvor der er enighed mellem de deltagende virksomheder og Konkurrencerådet herom. I begge tilfælde vil fristen maksimalt kunne forlænges med 20 hverdage.

...

I medfør af den foreslåede § 12 d, stk. 1, skal der senest 25 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse træffes beslutning om, at fusionen kan godkendes efter en forenklet sagsbehandling, eller at fusionen kan godkendes, herunder på vilkår m.v. Inden for samme frist kan der endvidere træffes beslutning om en særskilt undersøgelse af fusionen.

Kravet om, at fristerne begynder at løbe fra anmeldelsen er fuldstændig, gælder både for indgivelse af en almindelig og en forenklet anmeldelse af en fusion. Fristen løber fra den dag,

Konkurrencestyrelsen har modtaget den fuldstændige anmeldelse og udløber således 25 hverdage herefter...

En sag, der afsluttes i fase I, kan munde ud i enten en godkendelse, herunder med tilsagn, eller en beslutning om at indlede særskilt undersøgelse af fusionen. En godkendelse kan være såvel en godkendelse efter den almindelige procedure som godkendelse på baggrund af en forenklet sagsbehandling, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7. Beslutning om at forbyde en fusion kan således alene træffes efter en særskilt undersøgelse af fusionen, jf. § 12 d, stk. 2.

Hvis de foretagne undersøgelser af fusionens konkurrencevirkninger inden for fristen i fase I, dvs. inden for de 25 hverdage, viser, at fusionen ikke umiddelbart vil kunne godkendes, træffes beslutning om overgang til fase II. Herved sikres, at Konkurrencerådet har den fornødne tid til at træffe beslutning om, hvorvidt fusionen vil kunne godkendes, herunder evt. på vilkår m.v., eller om fusionen skal forbydes. Af hensyn til virksomhederne vil en fusionssag altid blive behandlet så hurtigt som muligt. Selv om en sag overgår til fase II, er dette derfor ikke ensbetydende med, at sagsbehandlingen i alle tilfælde forlænges med 90 hverdage.

...

Den foreslåede § 12, d, stk. 4, giver mulighed for, at fristen på de anmeldende virksomheders anmodning eller efter beslutning fra Konkurrencerådet med de anmeldende virksomheders samtykke kan forlænges med op til 20 hverdage. Bestemmelsen i 2. pkt. om, at forlængelsen ikke kan overstige 20 hverdage, relaterer sig til såvel en forlængelse, der foretages på de anmeldende virksomheders anmodning som til en forlængelse, der beslutes af Konkurrencerådet med samtykke fra de anmeldende virksomheder.

Anvendelse af bestemmelsen forudsætter enighed herom mellem Konkurrencerådet og den eller de anmeldende virksomheder, dvs. de virksomheder, der forestår anmeldelsen af fusionen til Konkurrencestyrelsen og dermed de virksomheder, der har den løbende kontakt med styrelsen under sagens behandling. Det er de anmeldende virksomheder, der skal fremsætte denne anmodning, henholdsvis samtykke i Konkurrencerådets beslutning. Det er således ikke nødvendigt, at samtlige deltagende virksomheder i fusionen fremsætter anmodning herom eller samtykker for at kunne udsætte fristen.

Ligesom det er tilfældet med forlængelsesmuligheden i stk. 3, er forlængelsesmuligheden efter stk. 4 alene mulig for fase II-sager. I modsætning til stk. 3, der alene kan finde anvendelse, hvis de deltagende virksomheder afgiver tilsagn sent i forløbet, udgør denne en generel mulighed for at forlænge fristen med op til 20 hverdage, dog ikke længere end det er nødvendigt for Konkurrencerådet til at træffe afgørelse. Hensigten med bestemmelsen er at indføre mulighed for en mere fleksibel behandling af fusionssagen, idet det hermed gøres muligt at udskyde tidspunktet for en afgørelse i op til 20 hverdage. Brug af forlængelsesmuligheden i stk. 3 udelukker ikke anvendelse af forlængelsesmuligheden i stk. 4 og omvendt.

Efter den foreslåede § 12, stk. 5, betragtes det som en afgørelse om godkendelse af fusionen, hvis der ikke er truffet afgørelse inden for de frister, der følger af stk. 1-4. I henhold til § 12 c, stk. 1, træffer Konkurrencerådet afgørelse om, hvorvidt en fusion kan godkendes eller forbydes, jf. dog § 12 c, stk. 7, hvor det er Konkurrencestyrelsen, der på baggrund af en forenklet

sagsbehandling har kompetencen til at godkende en fusion. Bestemmelsen angiver retsvirkningen af, at der ikke er truffet afgørelse inden for de foreslåede frister”

Konkurrencelovens § 12 d, stk. 5, om ”automatisk” godkendelse af fusioner blev ved lov nr. 1545 af 19. december 2017 flyttet til § 12 d, stk. 6. Samtidig blev der indsat en frist for parterne til at afgive tilsagn. Af forarbejderne til ændringsloven fremgår bl.a. (Folketingstidende 2017-18, tillæg A, lovforslag nr. L 6, s. 17):

”I overensstemmelse med den gældende § 15 b, stk. 3, skal tilsagn, der sendes via digital kommunikation eller via anden kommunikationsform, anses for at være kommet frem til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, når meddelelsen er tilgængelig for styrelsen, dvs. når styrelsen kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, hvor meddelelsen er tilgængelig (Folketingstidende 2012-13, A, L 16 som fremsat, side 125); det betyder, at det er døgnet, der er skæringspunktet.”

Konkurrencelovens § 15 b, stk. 3, har følgende ordlyd:

”Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.”

Konkurrencelovens § 15 b blev indført ved lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. I lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår bl.a. (Folketingstidende 2012-13, tillæg A, lovforslag nr. L 16, s. 41 f.):

”5.3. Hvornår anses en digital meddelelse for at være kommet frem?

I de foreslåede bestemmelser fastsættes det, hvornår en digital meddelelse anses for at være kommet frem til adressaten, dvs. til modtageren af meddelelsen.

For meddelelser, som sendes til en myndighed, er myndigheden adressat for meddelelsen. For meddelelser, som myndigheden sender til en virksomhed eller person, er virksomheden eller personen adressat for meddelelsen.

...

I de foreslåede bestemmelser fastsættes det, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

...

Endvidere kommer samme princip til udtryk i § 10 i nr. 1, i lov nr. 518 af 11. juni 2012 om Offentlig Digital Post. Efter den nævnte bestemmelse anses meddelelser, der sendes under an-

vendelse af Offentlig Digital Post, for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for adressaten i postløsningen. For en nærmere omtale af dette kan der henvises til afsnit 4.2. i de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 10 i forslag nr. L 160 af 13. april 2012 til lov om Offentlig Digital Post.

Efter nærværende lovforslag anses en digital meddelelse ligeledes for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

...

Forslaget har betydning for alle meddelelser, hvis fremkomsttidspunkt er af betydning.

...

Fremkomsttidspunktet er normalt også afgørende for, om en indberetning eller lignende *til* en myndighed anses for rettidig.

For så vidt angår frister, herunder klagefrister, tilsigter lovforslaget ikke at ændre på de gældende principper for beregning af frister.

En meddelelse til en myndighed vil normalt være tilgængelig for myndigheden på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle eller læse meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.”

Af de specielle bemærkninger til § 15 b fremgår bl.a. (Folketingstidende 2012-13, tillæg A, lovforslag nr. L 16, s. 125):

”En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til konkurrencemyndighederne på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for myndigheden, dvs. når myndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.”

Efter konkurrencelovens § 19, stk. 1, kan bl.a. afgørelser truffet efter lovens § 12 d, stk. 6, påklages til Konkurrenceankenævnet. Konkurrencelovens § 19, stk. 1, blev bl.a. ændret ved lov nr. 416 af 31. maj 2000. Af lovforslagets specielle bemærkninger til § 19, stk. 1, fremgår bl.a. (Folketingstidende 1999-00, tillæg A, lovforslag nr. L 242, s. 6834):

”Har Konkurrencerådet ikke truffet afgørelse om godkendelse af eller forbud mod en fusion inden for de frister, som fremgår af § 12 d, stk. 1-2, vil dette blive betragtet som en godkendelse af fusionen, jf. § 12 d, stk. 3, 1. pkt. [nu § 12 d, stk. 6] En sådan stiltiende afgørelse kan indbringes for ankenævnet, idet afgørelsen fastlægger parternes retstilling i den konkrete sag derved, at fusionen betragtes som godkendt. En sådan stiltiende godkendelse af en fusion forudsættes kun anvendt i helt ekstraordinære situationer. Det klare udgangspunkt vil være, at Konkurrencerådet træffer afgørelser i alle anmeldte fusionssager inden fristernes udløb.”

Anmeldelsesbekendtgørelsen

Bekendtgørelse nr. 690 af 25. maj 2020 om anmeldelse af fusioner, § 4, stk. 1, har følgende ordlyd:

”Når en fusion er anmeldt, jf. § 2, meddeler Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen senest 10 hverdage efter modtagelsen af en anmeldelse, hvorvidt anmeldelsen er fuldstændig. Beslutter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, at en anmeldelse er ufuldstændig, giver styrelsen inden for denne frist anmelder besked herom og angiver, hvilke yderligere oplysninger der vurderes at mangle, for at anmeldelsen er fuldstændig. Styrelsen orienterer parterne om, hvornår anmeldelsen er fuldstændig med angivelse af datoen for, hvornår sagsbehandlingsfristerne begynder.”

Vejledninger

Følgende fremgår af Justitsministeriets vejledning nr. 11740 af 4. december 1986 om forvaltningsloven, pkt. 211-213:

”Begyndelsestidspunktet for fristberegningen

211. Klagefristen begynder at løbe fra det tidspunkt, meddelelsen om afgørelsen er kommet frem til parten. Hvis meddelelsen er sendt med posten, kan den i almindelighed anses for at være kommet frem dagen efter afgørelsens datering. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen først dagen efter dateringen eller senere bliver overgivet til postbesørgelse, eller der er almindeligt forekommende forsinkelser i postbesørgelsen. Det er derfor, navnlig i sager med flere parter, vigtigt, at myndigheden i videst muligt omfang afsender afgørelserne straks efter dateringen. Kan parten i øvrigt godtgøre, at underretningen om afgørelsen først er modtaget på et senere tidspunkt end det, der påregnes af myndigheden, begynder fristen at løbe fra den dag, afgørelsen herefter må anses for at være kommet frem.

Fristberegningen

212. Ved beregningen af klagefrister, hvis længde er fastsat i dage, tælles den dag, hvor underretningen om afgørelsen er kommet frem, ikke med. Er underretning om afgørelsen f.eks. kommet frem onsdag den 25. marts 1987, udløber en klagefrist på 14 dage således onsdag den 8. april 1987 ved kontortids ophør. Er fristens længde fastsat i uger eller måneder udløber fri-

sten den samme ugedag, som meddelelsen er kommet frem det fastsatte antal uger eller måneder senere. I det ovennævnte eksempel udløber en klagefrist på 4 uger således onsdag den 22. april 1987 ved kontortids ophør.

Udløber klagefristen på en lørdag eller en helligdag, vil det i almindelighed være rigtigst at anse klagefristen for forlænget til den påfølgende hverdag. Er underretning om afgørelsen kommet frem 1. maj 1987, og er klagefristen 14 dage, udløber klagefristen således først mandag den 18. maj 1987, idet fredag den 15. maj er helligdag, der efterfølges af en weekend.

Er der tale om en usædvanlig tidlig lukketid, eller foreligger der i øvrigt en særlig tilrettelæggelse af klageinstansens virksomhed, bør klageren dog ikke som følge heraf bære risikoen for en upåregnelig forsinkelse. I disse tilfælde udløber klagefristen således først næste dag ved kontortids ophør.

Hvis en klage uanset klagevejledningen fejlagtigt indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen som 1. instans, bør klagen anses for rettidig, såfremt den er kommet frem til denne myndighed inden fristens udløb.

Andre klagefrister

213. Fristreglen kan i loven eller bekendtgørelsen være udformet således, at fristens begyndelse skal regnes fra et andet tidspunkt end det, der er anført ovenfor i pkt. 211. Der kan f.eks. være tale om, at fristen skal regnes fra det tidspunkt, afgørelsen er truffet. I sådanne tilfælde er det derfor vigtigt, at afgørelsen meddeles hurtigst muligt til parten med oplysning om klagefrist og om tidspunktet for klagefristens begyndelse. Det vil i forbindelse med klagefrister af denne karakter være rimeligt, at myndigheden i sin klagevejledning, angiver, hvilken dag (dato) klagen senest skal være kommet i klagemyndighedens besiddelse.”

Af Justitsministeriets vejledning nr. 9533 af 26. juni 2018 om beregning af klagefrister fremgår bl.a.:

”1. Indledning

...

1.3. Klagefrister i et digitalt perspektiv

Med indførelsen af obligatorisk tilslutning til Digital Post fra offentlige afsendere ved lov om Digital Post fra offentlige afsendere (lovbekendtgørelse nr. 801 af 13. juni 2016) samt en øget brug af obligatoriske digitale selvbetjeningsløsninger og e-mails foretages kommunikation med forvaltningsmyndigheder ofte digitalt.

Retningslinjerne for beregning af klagefrister i dag er i høj grad møntet på den analoge forvaltning. Justitsministeriet finder det hensigtsmæssigt at nuancere disse retningslinjer til brug for den digitale forvaltning. Det skal navnlig ses i sammenhæng med, at den digitale forvalt-

ning på visse punkter adskiller sig fra den analoge forvaltning, blandt andet ved at være ”tilgængelig” døgnet rundt. Justitsministeriet finder det hensigtsmæssigt, at den nye vejledning tillige afspejler den digitale forvaltning.

2. Eksisterende retningslinjer for beregning af klagefristen

De almindelige forvaltningsretlige retningslinjer for beregning af klagefrister er ikke reguleret ved lov.

Vejledning nr. 11740 om forvaltningsloven af 4. december 1986 (herefter vejledningen om forvaltningsloven) indeholder en række retningslinjer i relation til beregning af klagefrister mv. Justitsministeriets vejledning blev tidligere suppleret af cirkulæreskrivelse nr. 9189 af 10. maj 2011, som nu er erstattet af ministeriets midlertidige skrivelse af 30. juni 2016.

Denne vejledning om beregning af klagefrister supplerer vejledningen om forvaltningsloven. Det betyder med andre ord, at denne vejledning ikke ophæver vejledningen om forvaltningsloven. Den ændrer dog på udgangspunktet for, hvornår en afgørelse afsendt med et fysisk brev kan anses for at være kommet frem efter vejledningen om forvaltningslovens punkt 211, og derved hvornår klagefristen begynder at løbe fra samt beregning af, hvilken dag klagefristen udløber. Endvidere ændres på retningslinjerne for en digital klages rettidige fremkomst på døgnet, hvor klagefristen udløber.

...

Det skal bemærkes, at særlovgivningen kan indeholde særlige regler for beregning af klagefrister mv. I sådanne tilfælde skal reglerne i særlovgivningen følges. Som eksempel kan nævnes tilfælde, hvor særloven f.eks. regulerer en klagefrists begyndelsestidspunkt.

3. Beregning af begyndelsestidspunktet for klagefristen

Begyndelsestidspunktet for klagefristen afhænger af, om en myndighed sender afgørelsen med fysisk brev eller ved en digital meddelelse.

...

3.2. Digitale meddelelser

Beregningen af begyndelsestidspunktet for digitale meddelelser fraviger retningslinjerne ovenfor under punkt 3.1. vedrørende begyndelsestidspunktet for fysiske breve.

Ved fremsendelse af en digital meddelelse er det muligt at registrere det nøjagtige tidspunkt for afsendelsen og modtagelsen. De ovenstående retningslinjer under punkt 3.1., som afspejler den nye postaftale, er således ikke relevante i den digitale forvaltning.

En klagefrist bør regnes fra den dato, hvor meddelelsen er tilgængelig for modtageren i postløsningen, uanset hvilket tidspunkt på døgnet, meddelelsen modtages.

Ovenstående gælder også i de tilfælde, hvor en afgørelse måtte gøres tilgængelig en dag, der ikke er en omdelingsdag. Klagefristens begyndelsestidspunkt kan således være en såkaldt

”mellemdag”, hvis en afgørelse er tilgængelig for modtageren denne dag. Det samme vil være tilfældet, hvis en afgørelse f.eks. er tilgængelig en lørdag eller helligdag.

Eksempel

En meddelelse om en afgørelse, der er tilgængelig i en parts mailboks den 1. september 2017 kl. 23.59, bør anses for at være kommet frem til parten den 1. september 2017.

...

7. Fristers udløb på forskellige tidspunkter.

...

Endvidere bør en myndighed overveje – i de tilfælde hvor parten frit kan vælge mellem at kommunikere med fysiske breve og digitale meddelelser – at vejlede parten om, at det rettidige fremkomsttidspunkt varierer afhængig af det medium, som parten indsender klagen på.

...

8. Andre relevante retningslinjer for frister

Vejledning om forvaltningsloven gælder fortsat ved siden af denne vejledning. Øvrige punkter – ud over punkt 210-212 om fristberegning – skal således erindres.

...”

Af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vejledning om fusionsanmeldelser og -gebyrer fra juni 2020 fremgår under pkt. 2.3 bl.a.:

”Oplysninger modtaget i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen på hverdage inden kl. 16.00 anses for modtaget samme dag. Oplysninger modtaget på hverdage efter kl. 16.00 eller på dage, der ikke er hverdage, anses for modtaget på den førstkommende hverdag herefter.”

Parternes argumenter

NDI Group og Euromaster Danmark har for Konkurrenceankenævnet anført navnlig, at skæringspunktet for fristerne i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, er døgnets udløb.

Forarbejderne til konkurrenceloven fra 2000 anfører, at frister for fusionskontrol skal beregnes efter en analog anvendelse af pkt. 211-213 i Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven fra 1986 vedrørende beregning af klagefrister. Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven fra 1986 fastslår, at skæringstidspunktet for modtagelsen af en underretning i år 2000 var kontortids ophør. Justitsministeriets vejledning er på dette punkt imidlertid suppleret af nye tidssvarende regler, der tager højde for, at kommunikationen i dag er digital.

Det fremgår således af Vejledning om beregning af klagefrister fra 2018, at skæringstidspunktet for digitale meddelelser er midnat. Da reglerne for beregning af klagefrister mv. i vejledningen om forvaltningsloven ifølge forarbejderne til konkurrencelovens § 12 d fra 2000 skal anvendes analogt, skal en ændring til reglerne om beregning af klagefrister også anvendes analogt. Det følger heraf, at skæringstidspunktet for en fusionsanmeldelse fremsendt digitalt via mail derfor er midnat. Det følger derfor også heraf, at den endelige fusionsanmeldelse er modtaget i styrelsen den 11. november 2022, og at 25 dages-fristen udløb den 16. december 2022. Da Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen først den 19. december 2022 traf beslutning om at indlede en særskilt undersøgelse, er transaktionen som følge af konkurrencelovens § 12 d, stk. 6, godkendt.

§ 15 b i konkurrenceloven blev ændret i 2012 i forbindelse med en generel ændring i danske myndigheders praksis om brug af digital kommunikation. I forbindelse med denne lovændring indføres der som noget nyt et begreb om en ”digital meddelelse”. Af forarbejderne ses, at en digital meddelelse kan sendes både til og fra en myndighed. Loven finder således anvendelse på al kommunikation uanset om en virksomhed eller en myndighed er adressat for henvendelsen. Det følger af forarbejderne, at en digital meddelelse er kommet frem, når den er tilgængelig. Dette gælder også for en indberetning eller lignende – for eksempel en anmeldelse – til en myndighed, hvor myndigheden således er adressat. Det følger også, at udgangen af døgnet er skæringstidspunkt for, hvornår fremkomsttidspunktet skifter dag. Dette gør sig også gældende for sager efter konkurrenceloven.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen anfører, at konkurrencelovens § 15 b og ændringen heraf i 2012 ikke har betydning for beregningen af frister i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen støtter dette på et udsagn i forarbejderne om lovforslaget for så vidt angår frister, herunder klagefrister, ikke tilsigter at ændre på gældende principper for beregning af frister. Parterne er enige om, at ændringsloven ikke tilsigter at ændre i principperne for beregning af frister. Med principperne henvises imidlertid ikke til et fremkomsttidspunkt, men til, hvordan en frist beregnes. Med princippet menes således, at en frist i dage fortsat regnes i dage, en frist i uger fortsat regnes fra en dag i ugen til en dag i den efterfølgende uge og en frist i måneder fortsat regnes fra en dag i måneden til en dag en anden måned jf. pkt. 212 i vejledning nr. 11740 af 4. december 1986. Disse principper gælder fortsat. Det er alene start- og sluttidspunkterne, der er ændret og tilpasset en digital verden.

Det er derfor ikke en korrekt gengivelse af hjemmelsgrundlaget, når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen anfører, at de almindelige regler ikke gælder for sager om fusionskontrol. Dette underbygges yderligere af, at konkurrenceloven siden 2017 eksplicit har støttet, at midnat er skæringstidspunkt for frister fastsat for sager om fusionskontrol. 2017-ændringen bestod bl.a. i, at et forslag om tilsagn kunne forlænge 25 dages-fristen for afgørelser i fase I, jf. konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, samt at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ved anmodninger om oplysninger i fusionssager kunne ”stop the clock”, hvis parterne ikke svarede inden for bestemte frister fastsat af styrelsen. For begge disse to typer af frister fremgår det af forarbejderne, at skæringstidspunktet for at indsende tilsagn er midnat. Det ses også, at forarbejderne til lovændringen henviser til konkurrencelovens § 15 b, stk. 3, hvilket yderligere understøtter, at der ikke er specifikke skæringstidspunkter for sager om fusionskontrol, men at fusionskontrollens skæringstidspunkter er den samme som ved alle andre sagstyper efter konkurrenceloven. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens opfattelse af, at forarbejderne alene relaterer sig specifikt til tilsagn og anmodninger om oplysninger, har ikke støtte i lov eller lovforarbejder. Det savner også mening, at der skulle gælde et særligt regelsæt for lige præcis disse processer i forhold til alle andre processer efter konkurrenceloven. Styrelsens synspunkt er derfor ikke korrekt.

Forarbejderne fastsætter skæringstidspunktet for tilsagn til midnat. Forarbejderne henviser til konkurrencelovens § 15 b, stk. 3, som ikke er specifik for tilsagn eller fusionssager i øvrigt, men gælder for hele konkurrenceloven. At lovgiver valgte at henvise til § 15 b, stk. 3, i bestemmelser vedrørende netop fusionssager understreger, at fusionssager ikke er underlagt særlige skæringstidspunkter i forhold til resten af konkurrenceloven. Det understreger derimod, at § 15 b, stk. 3, finder anvendelse på hele konkurrenceloven, hvorfor skæringstidspunktet for fremsendelse af en fusionsanmeldelse er midnat.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har udgivet forskellige vejledninger om fusionskontrol. Styrelsens afgørelse må forstås således, at styrelsen mener, at vejledningerne har forrang for lov og lovforarbejder. Det er selvsagt ikke tilfældet, og det vil derfor ikke være muligt at træffe afgørelse med hjemmel i en vejledning, når denne vejledning ikke har hjemmel i lov og lovforarbejder, jf. det almindelige legalitetsprincip. Styrelsens vejledninger er således upræcise om, hvornår skæringstidspunktet er for en digital meddelelse. Det fremgår af lovgrundlaget, at skæringspunktet er midnat,

mens der ikke noget sted i lovgrundlaget er angivet kl. 16. Dette tidspunkt kan alene genfindes i styrelsens egen vejledning, der ikke har selvstændig retskraft.

Højesteret har i flere tilfælde underkendt myndigheders afgørelser, selv om afgørelserne var i overensstemmelse med myndighedernes langvarige praksis, jf. UfR 1980.118, UfR 1998.1314, UfR 1980.566 og UfR 2003.841. Skæringstidspunktet for indgivelse af en fusionsanmeldelse skal således fastsættes i overensstemmelse med konkurrenceloven og forarbejderne hertil samt lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation og forarbejderne hertil. At styrelsen i sin vejledning har anført en praksis i strid med hjemmelsgrundlaget, fører ikke til andet resultat, hvilket er understøttet i Højesterets praksis.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen giver udtryk for, at parterne havde kendskab til styrelsens opfattelse af, hvornår fristen udløb. Det synes at være styrelsens opfattelse, at det beroede på parterne at bringe styrelsen ud af en vildfarelse om, hvornår 25 dages-fristen udløb. Dette bestrides. Det er styrelsens eget ansvar at overholde egne frister, herunder at være opmærksom på konsekvenserne af at overtræde en lovbestemt frist. Parternes rettigheder er direkte gengivet i konkurrenceloven og kan ikke tilsidesættes med henvisning til, at parterne blot kunne have gjort styrelsen opmærksom på, at styrelsen regnede fristen forkert. Styrelsen indikerer med andre ord, at det beror på parternes ansvar at korrigere en forkert vejledning modtaget fra en myndighed. I overensstemmelse med gældende forvaltningsret gælder der ikke en sådan korrektions- eller reaktionspligt for en borger – hvad enten denne borger er en fysisk eller juridisk person. Parten i en sag er således ikke ansvarlig for at korrigere en forkert myndighedsvejledning, endsige at skulle tage ansvaret for en fejl i en myndighedsvejledning. Tværtimod gælder, at en vejledning ikke er bindende for myndigheden, ligesom den ikke er bindende for borgeren. Det er det bagvedliggende hjemmelsgrundlag, der er bindende for både forvaltningen og for borgeren.

Parterne kan desuden afvise at have spekuleret i, at styrelsen misforstod fristen. Parterne har slet ikke forholdt sig hertil før den 19. december 2022, hvor styrelsen fremsendte sin beslutning, og hvor parterne kunne konstatere, at fristen var sprunget med en dag. Parterne har frem til den 19. december 2022 forholdt sig til, at styrelsen blot kunne have truffet beslutningen på et tidligere tidspunkt.

Hertil kommer også, at styrelsen kunne have afbrudt fristen tidligere end på den dag, hvor styrelsen mente, at fristen udløb. Det er styrelsens egen risiko at afvente så længe som muligt, i stedet for at vise rettidig omhu. Ved at fremsende en afgørelse i sidste øjeblik – og i denne sag for sent – påtager styrelsen sig en risiko for at overse en frist. Dette er også et velkendt princip i domstolssystemet, hvor sagens parter har ansvaret for at overholde fristerne, selv om retten også kunne bringe en part ud af en vildfarelse om en frist. Der kan for eksempel henvises til UfR 2016.1868 H, hvor en advokats misforståelse af fristen førte til, at en anke indgivet en dag for sent blev afvist.

Der kan ikke lægges vægt på styrelsens foreløbige overvejelser om den materielle vurdering af fusionen ved vurdering af spørgsmålet om, hvorvidt Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har overset en lovbestemt frist. Der er ikke hjemmel til at dispensere for overskridelse af fristerne i konkurrencelovens § 12 d, stk. 6. Dette gælder uanset, hvad grundene til at dispensere måtte være. Styrelsens eventuelle fejl i sagsbehandlingen kan ikke komme en part til skade.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har for Konkurrenceankenævnet anført navnlig, at styrelsen i overensstemmelse med anmeldelsesbekendtgørelsen § 4, stk. 1, den 25. november 2022 sendte fusionsparterne en meddelelse, hvor styrelsen oplyste, at fusionsanmeldelsen var fuldstændig at regne fra den 14. november 2022, og at fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, ville udløbe den 19. december 2022. Fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, er en sagsbehandlingsfrist for styrelsen, og udgangspunktet for beregning af fristerne i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, er, at det er kontortids ophør, der er skæringstidspunkt, jf. Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven fra 1986. Dette udgangspunkt for beregning af fristerne i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, er fortsat gældende og er ikke ændret med efterfølgende lovændringer om digital kommunikation, fordi disse ændringer ikke vedrører styrelsens sagsbehandlingsfrister. Den fuldstændige anmeldelse af fusionen er derfor at anse for modtaget den 14. november 2022. Styrelsens beslutning om indledning af en særskilt undersøgelse af fusionen er meddelt fusionsparterne rettidigt, jf. konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, og fusionen skal dermed ikke betragtes som automatisk godkendt i henhold til konkurrencelovens § 12 d, stk. 6.

Fusionsparterne blev ved meddelelse af 25. november 2022 udtrykkeligt gjort bekendt med, at fristen på 25 hverdage i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, ifølge styrelsens opfattelse ville udløbe den

19. december 2022. Fusionsparterne har på intet tidspunkt haft en berettiget forventning om, at fusionen var automatisk godkendt efter konkurrencelovens § 12 d, stk. 6, jf. stk. 1, idet styrelsen inden fristens udløb (uanset om fristen begyndte at løbe den 11. eller den 14. november) havde tilkendegivet over for fusionsparterne, at styrelsen havde til hensigt at indlede en særskilt undersøgelse af fusionen, jf. konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, 3. pkt. Dertil kommer, at en automatisk godkendelse – der beror på uenighed om, hvornår fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, udløb – af en fusion, der ifølge styrelsens foreløbige undersøgelser og rettidige tilkendegivelser til parterne vil hæmme den effektive konkurrence betydeligt, vil have uforholdsmæssigt skadelige konsekvenser for konkurrencen og dermed komme forbrugerne til skade.

Reglerne om fusionskontrol fremgår af konkurrencelovens kapitel 4, der ud over det materielle kriterium for, hvornår en fusion skal godkendes eller forbydes, indeholder en række processuelle regler for fusionssagers behandling. Formålet med konkurrencelovens regler om fusionskontrol er, at fusioner ikke må gennemføres, hvis de hæmmer den effektive konkurrence betydeligt til skade for de øvrige aktører på markedet, herunder konkurrenter og forbrugere. Sager om fusioner har ikke kun betydning for fusionsparterne, men har væsentlig samfundsmæssig betydning for både konkurrenter, forbrugere og markedet i øvrigt. Af samme grund har også Europa-Kommissionen samt de øvrige EU-lande regler om fusionskontrol.

Reglerne indebærer, at fusioner mellem virksomheder med en omsætning over en vis størrelse skal anmeldes til og godkendes af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, før de må gennemføres. Hvis styrelsens undersøgelser af en fusion viser, at fusionen hæmmer den effektive konkurrence betydeligt, kan den kun godkendes, hvis fusionsparterne afgiver tilsagn, der fjerner de skadelige virkninger af fusionen. Hvis dette ikke er tilfældet, skal Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen forbyde fusionen.

Konkurrenceloven indeholder stramme frister for, hvor lang tid styrelsen har til at behandle en fusion. Styrelsen har i første omgang 25 hverdage til at vurdere, om en fusion er uproblematisk og derfor kan godkendes (fase I). Hvis der er tale om en fusion, hvor det kræver yderligere og mere dybdegående undersøgelser at vurdere, om fusionen hæmmer konkurrencen betydeligt, træffes beslutning om en særskilt undersøgelse af fusionen (fase II). I fase II har styrelsen 90 hverdage til at beslutte, om fusionen skal godkendes eller forbydes. Der kan i specifikke tilfælde ske en kort forlængelse af 90 dages-fristen. Det er tilfældet, hvis der er enighed herom mellem Konkurrence- og

Forbrugerstyrelsen og de deltagende virksomheder, eller hvis de deltagende virksomheder afgiver tilsagn meget sent i processen.

Som det fremgår, angiver bestemmelsen, at styrelsen skal orientere parterne om, hvornår fusionsanmeldelsen er fuldstændig med angivelse af datoen for, hvornår sagsbehandlingsfristerne begynder. Der er dermed tale om en pligtsmæssig meddelelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Formålet er at orientere de deltagende virksomheder om, hvornår sagsbehandlingsfristen i § 12 d, stk. 1, begynder at løbe, således at virksomhederne kan indrette sig herpå og evt. gøre indsigelser, hvis de mener, at fristen skal beregnes på en anden måde. Sigtet er at skabe sikkerhed om, hvornår en endelig fusionsanmeldelse anses for modtaget, og om hvornår Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen anser anmeldelsen for fuldstændig samt hvornår fristen på 25 hverdage derfor beregnes fra.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen sendte i overensstemmelse med anmeldelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 1, fusionsparterne denne meddelelse den 25. november 2022, og oplyste, at fusionsanmeldelsen var fuldstændig at regne fra den 14. november 2022, og at fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, ville udløbe den 19. december 2022.

Formålet med fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, er at regulere styrelsens sagsbehandlingstid i fusionssager, der – ud over at have betydning for fusionsparterne – også har stor samfundsmæssig betydning. Der er dermed ikke tale om frister for borgere eller virksomheder til at indgive en klage eller ansøgning eller om frister i en tvist mellem to parter af civilretlig karakter. Af Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven af 4. december 1986, pkt. 212, fremgår, at det er kontortids ophør, der er skæringstidspunktet for, hvornår en klagefrist udløber. Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven fra 1986 er efterfølgende blevet suppleret med Justitsministeriets vejledning om beregning af klagefrister fra 2018.

Når det i forarbejderne er anført, at reglerne i vejledningen finder analog anvendelse, skyldes det, at konkurrencelovens § 12 d, stk. 1 (og stk. 2-4), vedrører frister for styrelsens sagsbehandling, dvs. den tid, styrelsen har til rådighed i de enkelte faser til at vurdere fusionen. Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven, pkt. 211-213, vedrører lovfastsatte klagefrister mv. for borgere og virksomheder, dvs. frister, der vedrører disses retsstilling fsva. spørgsmålet om, hvorvidt de f.eks. har

indbragt en klage eller indgivet en anmeldelse inden fristens udløb, og dermed en helt anden type frister end dem, der fremgår af konkurrencelovens § 12 d, stk. 1-4.

På baggrund af ovennævnte, har det været og er fortsat Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens faste praksis, at en fuldstændig fusionsanmeldelse modtaget inden kl. 16.00 anses for modtaget samme dag. Hvis den derimod er modtaget efter kl. 16.00, anses den for modtaget den førstkommende hverdag herefter. Dette fremgår ligeledes udtrykkeligt af pkt. 2.3 ”Meddelelse om fuldstændighed” i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vejledning om fusionsanmeldelser og -gebyrer (juni 2020), der findes på Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens hjemmeside. Dette danner udgangspunkt for styrelsens beregning af fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1.

Det gøres gældende, at dette udgangspunkt for beregning af fristen i henhold til § 12 d, stk. 1, fortsat gælder og ikke er ændret med efterfølgende lovændringer.

Konkurrencelovens § 15 b, som indeholder regler om digital kommunikation, blev indført ved en generel lov på hele Erhvervsministeriets område, jf. lov nr. 1231 af 18. december 2012. Formålet med denne lov var at skabe hjemmel til at indføre regler om obligatorisk digital kommunikation. Denne hjemmel er endnu ikke udnyttet på Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens område, hvor f.eks. fusionsanmeldelser kan indgives såvel digitalt som fysisk. Det fremgår udtrykkeligt af forarbejderne til konkurrencelovens § 15 b, at lovforslaget ikke tilsigter at ændre på gældende principper for beregning af frister.

Som anført, anvender styrelsen – også efter indførelsen af § 15 b i 2012 – kl. 16.00 som skærings-tidspunkt for, hvornår en oplysning anses for modtaget, som ligeledes forudsat ved reglens indførelse. Dette er bl.a. begrundet i, at der som nævnt stadig er mulighed for at indgive oplysningerne fysisk, og det er derfor hensigtsmæssigt at operere med de samme frister for styrelsens sagsbehandling af fusionen, uanset hvilken form fusionsparterne vælger at give oplysningerne i.

Dette understøtter, at lovforslagets sigte er meddelelser, hvis fremkomsttidspunkt er af betydning for en borger eller virksomhed, der enten skal klage eller ansøge inden for en bestemt frist. Lovforslagets sigte er derimod ikke at regulere Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens sagsbehandlingstid i fusionssager.

I Justitsministeriets Vejledning om beregning af klagefrister, nr. 9533 af 26. juni 2018 angives det, at når der er tale om digitale meddelelser, regnes klagefristen fra den dato, hvor meddelelsen er tilgængelig for modtageren, uanset hvilket tidspunkt på døgnet meddelelsen modtages (afsnit 3, s. 5). Styrelsen gør gældende, at vejledningen understøtter styrelsens praksis, idet det er angivet i vejledningen, at særlovgivning kan indeholde særlige regler for beregning af klagefrister mv., der i så fald vil skulle følges.

I 2018 blev der indsat en ny bestemmelse i konkurrencelovens § 12 d, stk. 5, om, at tilsagn skal være kommet frem til styrelsen senest 90 hverdage fra beslutningen om at indlede en særskilt undersøgelse (fase II). Der blev også indført regler om såkaldt "stop-the-clock" i § 12 d, stk. 9, hvorefter fristerne i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1-5, afbrydes ekstraordinært, såfremt fusionsparterne ikke indsender de oplysninger, styrelsen har krævet, inden for den angivne frist.

I bemærkningerne til konkurrencelovens § 12 d, stk. 5 og 9, er der henvist til konkurrencelovens § 15 b, stk. 3, og det er angivet, at det er døgnet, der er skæringstidspunktet for, hvornår en meddelelse anses for modtaget. Årsagen hertil er, at der med disse to bestemmelser er tale om frister for fusionsparterne til hhv. at indsende tilsagn eller oplysninger til styrelsen. Der er dermed ikke som ved konkurrencelovens § 12 d, stk. 1-4, tale om sagsbehandlingsfrister, der gælder for styrelsens sagsbehandling.

Som det fremgår, angiver § 12 d, stk. 6, retsvirkningen af, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke inden for fristerne har truffet afgørelse vedrørende, om en fusion kan godkendes eller forbydes. Forarbejderne forholder sig imidlertid ikke til retsvirkningerne af, at styrelsen ikke inden for fristen i § 12 d, stk. 1, måtte have truffet beslutning om indledning af en særskilt undersøgelse (hvor der starter en ny 90 hverdages frist), og heller ikke til det tilfælde, hvor styrelsen har truffet beslutning om indledning af særskilt undersøgelse, men hvor dette måtte være sket en hverdag efter udløb af den frist, der følger af § 12 d, stk. 1.

Hvis Konkurrenceankenævnet måtte finde, at den endelige fusionsanmeldelse er at anse for modtaget den 11. november 2022, og at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen dermed har fastsat fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, for udløb af fase I forkert, gør styrelsen gældende, at dette i det

konkrete tilfælde ikke kan føre til, at fusionen skal anses som automatisk godkendt efter konkurrencelovens § 12 d, stk. 6.

Fusionsparterne var allerede inden de indsendte den endelige anmeldelse bekendt med, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen anså fusionen for problematisk. Der var parallelt med skriftvekslingen mellem styrelsen og fusionsparterne om, hvornår fusionsanmeldelsen var fuldstændig, løbende og tæt dialog om de problemer for konkurrencen, styrelsen så ved fusionen. Fusionsparterne har derfor under hele processen været bekendt med, at fusionen ikke kunne forventes at blive godkendt på det foreliggende grundlag. De har derfor ikke haft en berettiget forventning om, at der var tale om en fusion, der ville kunne godkendes af styrelsen i fase I.

Formålet med de lovbestemte frister samt bestemmelsen i § 12 d, stk. 6, er at sikre fremdrift i styrelsens behandling af anmeldte fusioner samt at sikre, at de fusionerende virksomheder har overblik over, hvornår de kan forvente en afgørelse vedrørende deres fusion. Det har ikke været lovgivers hensigt, at uenighed mellem styrelsen og fusionsparterne om, hvorvidt oplysninger modtaget efter kl. 16.00 anses for modtaget den pågældende dag eller den efterfølgende hverdag, skulle føre til en automatisk godkendelse af fusionen i forbindelse med et sagsforløb, hvor det var tydeligt for fusionsparterne, at fusionen er problematisk, og hvor styrelsen klart har tilkendegivet over for fusionsparterne, hvordan styrelsen mener, fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, skulle beregnes i den konkrete sag.

Som det også fremgår af forarbejderne til konkurrencelovens § 12 d, stk. 6, er bestemmelsen forudsat administreret således, at der kun rent undtagelsesvist ikke træffes en afgørelse inden for fristerne. Bestemmelsens sigte er derfor, at der i alle sager om anmeldelse af fusioner skal træffes en egentlig afgørelse med den deraf følgende retssikkerhed for fusionsparterne om, hvorvidt de kan gennemføre fusionen.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen træffer en egentlig afgørelse i alle de fusioner, der anmeldes til styrelsen. Det gælder også i tilfælde, hvor fusionen er uproblematisk og derfor kan godkendes på det foreliggende grundlag. Også af den årsag har fusionsparterne – som har modtaget professionel rådgivning af advokater med stor erfaring inden for fusionskontrol – ikke kunnet have en berettiget

forventning om, at fusionen ville være automatisk godkendt ved udløb af fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1.

Fusionsparterne blev allerede den 25. november 2022 gjort bekendt med, hvornår styrelsen anså den endelige anmeldelse for modtaget, og hvornår fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, dermed begyndte at løbe. Hvis fusionsparterne var uenige i styrelsens fristberegning, kunne de dermed have gjort styrelsen opmærksom herpå inden fristens udløb. På trods af den løbende dialog, der fandt sted mellem styrelsen og fusionsparterne i perioden fra den 25. november til den 20. december 2022, hvor styrelsen løbende orienterede fusionsparterne om de betænkeligheder, styrelsen havde ved fusionen, ventede fusionsparterne med at orientere styrelsen om deres opfattelse angående beregning af fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, til den 23. december 2022, hvor fristen ifølge fusionsparterne var overskredet.

En konstatering af, at 25 dages-fristen var udløbet, inden fusionen overgik til fase II, og at fusionen dermed er godkendt i henhold til konkurrencelovens § 12 d, stk. 6, ville medføre, at en fusion, der vurderes at hæmme den effektive konkurrence betydeligt, tillades uden tilsagn fra parterne, som vil kunne fjerne de skadelige virkninger af fusionen. Dette vil have vidtrækkende konsekvenser for konkurrencen og være til skade for både samfundet og forbrugere. En forkert beregning af fristen er ikke kommet fusionsparterne til skade. Fusionsparterne har opnået præcis den retstilling, som er forudsat i konkurrencelovens regler om fusionskontrol.

Begrundelse og resultat

Af forarbejderne til konkurrencelovens § 12 d fremgår, at fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, løber fra den dag, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har modtaget den fuldstændige anmeldelse og udløber 25 hverdage herefter (Folketingstidende 2009-10, tillæg A, lovforslag nr. L 109, s. 18).

NDI Group A/S og Euromaster Danmark A/S' anmeldelse blev fremsendt til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ved mail den 11. november 2022, kl. 19.18.

I henhold til § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 690 af 25. maj 2020 om anmeldelse af fusioner skal Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen senest 10 hverdage efter modtagelsen af en anmeldelse meddele, hvorvidt anmeldelsen er fuldstændig.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen meddelte den 25. november 2022 fusionsparterne, at anmeldelsen var fuldstændig at regne fra den 14. november 2022.

Efter konkurrencelovens § 15 b, stk. 3, anses en digital meddelelse for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten.

Konkurrenceankenævnet finder herefter, at anmeldelsen må anses for at have været tilgængelig for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen den 11. november 2022, kl. 19.18, og at fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, derfor udløb den 16. december 2022. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beslutning om særskilt undersøgelse blev således meddelt parterne efter fristens udløb.

Overskridelse af fristen i konkurrencelovens § 12 d, stk. 1, betragtes som en afgørelse om godkendelse af fusionen, jf. § 12 d, stk. 6. En sådan stiltiende afgørelse fastlægger således parternes retsstilling i den konkrete sag og kan indbringes for ankenævnet efter § 19, stk. 1. Konkurrenceankenævnet har herefter mulighed for at vurdere og tage stilling til godkendelsen af fusionen, ligesom nævnet har mulighed for at hjemvise en konkurrenceretlig potentiel problematisk fusion til fornyet behandling ved Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Det er Konkurrenceankenævnets opfattelse, at nævnet som det mindre i det mere har mulighed for at træffe afgørelse om at bortse fra en fristoverskridelse og lade Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fortsætte sagsbehandlingen med henblik på at vurdere, om der er tale om en konkurrenceretlig problematisk fusion.

Baggrunden for den faseopdelte sagsbehandling var i henhold til forarbejderne muligheden for dels en hurtig godkendelse af en uproblematisk fusion, dels en indgående behandling af en anmeldt fusion, hvor der var tvivl om, hvorvidt denne kunne godkendes. Dertil kom, at fristerne samtidig havde til følge, at de deltagende virksomheder i en fusion på forhånd havde mulighed for at beregne, hvornår Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens behandling af en anmeldelse af en fusion senest var tilendebragt (Folketingstidende 1999-00, tillæg A, lovforslag nr. L 242, s. 6827).

Det overordnede formål med at indføre fusionskontrol i Danmark var ifølge forarbejderne at sikre, at fusioner tilrettelægges på en sådan måde, at de fordele for de fusionerende virksomheder, der f.eks. kan ligge i en større styrke på eksportmarkederne, ikke betales af de danske forbrugere i form

af højere priser, eller af mindre konkurrenter, som risikerer at blive presset ud af markedet (Folketingstidende 1999-00, tillæg A, lovforslag nr. L 242, s. 6805).

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen meddelte den 25. november 2022 fusionsparterne, at styrelsen anså anmeldelsen for fuldstændig at regne fra den 14. november 2022, og at styrelsen således skulle træffe afgørelse om at godkende fusionen eller beslutning om særskilt undersøgelse senest den 19. december 2022.

Parterne havde således mulighed for at indrette sig efter, at afgørelse om godkendelse af fusionen eller beslutning om særskilt undersøgelse ville blive truffet senest denne dato. Efter det oplyste indrettede parterne sig også efter denne dato, da parterne ikke inden den 19. december 2022 havde forholdt sig til, at styrelsen havde fastsat fristens begyndelsestidspunkt forkert.

Konkurrenceankenævnet finder efter en samlet vurdering, at de nævnte forhold, sammenholdt med det overordnede formål med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens fusionskontrol og den korte overskridelse af fristen, gør, at der kan bortses fra fristoverskridelse, og at fusionen mellem parterne derfor ikke er at anse for godkendt efter konkurrencelovens § 12 d, stk. 6.

Herefter bestemmes

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 23. januar 2023 stadfæstes.

Karsten Engsig Sørensen

Birgitte Sloth

Claus Berg

David Dreyer Lassen

Jan Schans Christensen

Genpartens rigtighed bekræftes.

Konkurrenceankenævnet den 30. maj 2023

Sign. af Nævnenes Hus

2023-05-30